

Al'g 395

Sprawozdanie

komisyi gminnej o sprawozdania Wydziału krajowego z dnia 20. września 1907 do LW. 97181/07 w przedmiocie zmiany §. 86. ust. gm. z 13. marca 1889 nr. 24. dz. u. kr., §. 82. ust. gm. z 3. lipca 1896 nr. 51. dz. u. kr. i §. 80. ust. gm. z 12. sierpnia 1866 nr. 19. dz. u. kr. w brzmieniu ustawy z 18. marca 1888 nr. 36. dz. u. kr.

Wysoki Sejmie!

Dotychczasowa interpretacya powyższych przepisów ustaw gminnych dozwalała nakładania dodatków gminnych do bezpośrednich podatków państwowych i do podatku konsumcyjnego w wysokości ponad 20% do 50% za zezwoleniem Rady powiatowej, ponad 50% do 100% za zezwoleniem Wydziału krajowego, a za zgodą c. k. Namiestnictwa, ponad 100% zaś i to tylko na czas 5-lat na podstawie uchwały sejmowej i za Najwyższem zezwoleniem tylko na potrzeby ściśle gminne. Do tej wysokości dodatków gminnych nie były doliczane datki konkurencyjne, które gminy obowiązane są do pokrywania wydatków na podstawie innych specjalnych ustaw krajowych, jak datków na podstawie ustawy z 24. kwietnia 1894 nr. 49 dz. u. kr. o kosztach budowy i utrzymania szkół ludowych, datków na cele drogowe i t. d.

Tymczasem orzekł Trybunał administracyjny w roku bieżącym w pewnym specjalnym wypadku, że postanowienia ustaw gminnych nie rozróżniają dodatków na potrzeby ściśle gminne od dodatków, przypadających na pokrycie wydatków ciężących na gminie na podstawie innych ustaw, jak na podstawie ustawy gminnej, że więc i te dodatki gminne muszą być wliczone do tej maksymalnej wysokości dodatków gminnych, która stanowi granicę kompetencji powołanych czynników do zatwierdzenia nałożonych dodatków.

Ponieważ jednak wydatki gmin na cele ściśle gminne coraz bardziej wzrastając, muszą być pokrywane wyższymi dodatkami gminnymi, a interpretacja Trybunału administracyjnego spowodowałaby przewlekanie załatwienia budżetów gminnych, dlatego zupełnie słusznie pisze Wydział krajowy w swem sprawozdaniu, że potrzeba dotyczące przepisy ustaw gminnych uzupełnić postanowieniem, że te dodatki, które gminy na podstawie innych ustaw, jak gminnych, nakładać są zmuszone, nie liczą się do tych, o których cytowane powyżej przepisy ustaw gminnych mówią.

Zgodnie ze sprawozdaniem Wydziału krajowego wnosi tedy komisya:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączone \cdot / projekty ustaw.

Przewodniczący:

Stadnicki, w. r.

Sprawozdawca:

Buynowski, w. r.

U s t a w a

z dnia w przedmiocie zmiany §. 86. ustawy gminnej z 13 marca 1889 dz. u. kr. Nr. 24.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Paragraf 86. ustawy gminnej z 13. marca 1889 dz. u. kr. nr. 24 znosi się w dotychczasowem brzmieniu, a natomiast ma on opiewać, jak następuje:

§. 86.

Do nałożenia dodatków przenoszących 20% do 50% podatków bezpośrednich lub podatku konsumcyjnego potrzebne jest przyzwolenie Rady powiatowej.

Do nałożenia dodatków do podatków bezpośrednich lub podatku konsumcyjnego, przenoszących 50% do 100%, potrzebnem jest zezwolenie Wydziału krajowego za zgodą c. k. Namiestnictwa.

Takie zezwolenie jednak tylko najdłużej na 5 lat udzielonem być może.

Gdyby porozumienie między Wydziałem krajowym a c. k. Namiestnictwem do najbliższej sesyi sejmowej nie nastąpiło, sprawa winna być przedłożoną do uchwały Sejmu krajowego.

Dodatki na dłuższy okres aniżeli lat 5, lub przenoszące 100% podatków bezpośrednich albo podatku konsumcyjnego, nakładane być mogą tylko na podstawie uchwały sejmowej i za najwyższem zezwoleniem.

Do dodatków do podatków bezpośrednich, o których mowa w poprzednich ustępach, nie mają być wliczane dodatki na pokrycie datków konkurencyjnych nakładanych na gminę na podstawie ustaw szkolnych, tudzież dodatki przeznaczone na pokrycie potrzeb drogowych i wogóle takie dodatki, które nakładane są na pokrycie wydatków opartych na podstawie innych specjalnych ustaw, a nie na mocy ustawy gminnej.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Ustawa

z dnia zmieniająca §. 82. ustawy gminnej z dnia
3. lipca 1896 dz. u. kr. nr. 51.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Łodomeryj wraz
z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Paragraf 82. ustawy gminnej z 3. lipca 1896 dz. u. kr.
nr. 51 znosi się w dotychczasowem brzmieniu, a natomiast
ma on opiewać, jak następuje:

§. 82.

Do nałożenia dodatków przenoszących 20% do 50% po-
datków bezpośrednich lub podatku konsumcyjnego potrzebne
jest przyzwolenie Rady powiatowej.

Do nałożenia dodatków do podatków bezpośrednich lub
podatku konsumcyjnego, przenoszących 50% do 100%, potrze-
bnem jest zezwolenie Wydziału krajowego za zgodą c. k. Na-
miestnictwa. Takie zezwolenie jednak tylko najdłużej na 5 lat
udzielonem być może.

Gdyby porozumienie między Wydziałem krajowym a c. k.
Namiestnictwem do najbliższej sesyi sejmowej nie nastąpiło,
sprawa winna być przedłożoną do uchwały Sejmu krajowego.

Dodatki na dłuższy okres aniżeli lat 5, lub przenoszące
100% podatków bezpośrednich, albo podatku konsumcyjnego,
nakładane być mogą tylko na podstawie uchwały sejmowej
i za Najwyższem zezwoleniem.

Do dodatków do podatków bezpośrednich, o których
mowa w poprzednich ustępach, nie mają być wliczane do-
datki na pokrycie datków konkurencyjnych nakładanych na
gminę na podstawie ustaw szkolnych, tudzież dodatki prze-
znaczone na pokrycie potrzeb drogowych i wogóle takie
datki, które nakładane są na pokrycie wydatków opartych
na podstawie innych specjalnych ustaw, a nie na mocy ustawy
gminnej.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam mojemu Ministrowi
spraw wewnętrznych.

U s t a w a

z dnia zmieniająca §. 80. ustawy gminnej z 12. sierpnia 1866 dz. u. kr. nr. 19. w brzmieniu ustawy z 18. marca 1888 dz. u. kr. nr. 36.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Paragraf 80. ustawy gminnej z 12. sierpnia 1866 dz. u. kr. nr. 19, zmieniony ustawą z 18. marca 1888 dz. u. kr. nr. 36, znosi się w dotychczasowym brzmieniu, a natomiast ma on opiewać, jak następuje:

§. 80.

Do nałożenia dodatków przenoszących 20% do 50% podatków bezpośrednich lub podatku konsumcyjnego potrzebne jest przyzwolenie Rady powiatowej.

Przyzwolenie to potrzebnem jest nawet do nałożenia dodatków przenoszących 5% podatków bezpośrednich, jeżeli tego wymaga jeden z członków należących do Rady gminnej podług §. 16. (radny bez wyboru). Żądanie to musi jednak być wniesione do Rady gminnej na tem posiedzeniu, na którem dodatek uchwalony został lub do Zwierzchności gminnej najpóźniej w ciągu ośmiu dni po tem posiedzeniu.

Do nałożenia dodatków do podatków bezpośrednich lub podatku konsumcyjnego, przenoszących 50% do 100%, potrzebnem jest zezwolenie Wydziału krajowego za zgodą c. k. Namiestnictwa.

Takie zezwolenie jednak tylko najdłużej na 5 lat udzielenem być może.

Gdyby porozumienie między Wydziałem krajowym a c. k. Namiestnictwem do najbliższej sesyi sejmowej nie nastąpiło, sprawa winna być przedłożoną do uchwały Sejmu krajowego.

Dodatki na dłuższy okres aniżeli lat 5, lub przenoszące 100% podatków bezpośrednich albo podatku konsumcyjnego, nakładane być mogą tylko na podstawie uchwały sejmowej i za Najwyższem zezwoleniem.

Do dodatków do podatków bezpośrednich, o których mowa w poprzednich ustępach, nie mają być wliczane dodatki na pokrycie datków konkurencyjnych nakładanych na gminę na podstawie ustaw szkolnych, tudzież dodatki przeznaczone na pokrycie potrzeb drogowych i wogóle takie dodatki, które nakładane są na pokrycie wydatków opartych na podstawie innych specjalnych ustaw, a nie na mocy ustawy gminnej.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.
